

Csontos János (1962, Ózd) költő, író. A Magyar Nemzet publicistája, a Nagyítás főszerkesztője volt. József Attila-díjas (2015). Legutóbbi kötetei: *Tizes évek* (2015), *Angyaldekkameron* (2015).

Csontos Márta (1951 Győr) tanár, költő, író, a Szegedi Írók Társaságának tagja. Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem PhD-hallgatója. Legutóbbi kötetei: *A meggyújtott olajág* (versek, 2010), *Szerzők, műzsák, szenvedélyek* (esszé, 2011), *Egografia 3* (aforizmák, 2012), *A Sehol szélen* (2014).

Diószegi Szabó Pál (1974, Hódmezővásárhely) jogász, történelem szakos bölcész és tanár, költő, műfordító. PhD-fokozatát történelemtudományból (medievisztika, bizantinológia) szerezte 2014-ben. Az SZTE BTK volt oktatója, jelenleg az NMI kulturális közfoglalkoztatottja. A Magyar Írószövetség Csongrád megyei Írócsoportjának titkára. Legutóbbi kötete: *Pár-atlan Én-ek* (versek 2011–2014) (2014).

Fábian László (1940) író, műfordító, filmdramaturg, főiskolai, egyetemi oktató. Sokat fordított főként orosz, német, finn, lengyel nyelvből. Hollandiában Mikes Kelemen-díjat, a finn államtól Kalevala-díjat kapott. Legutóbbi kötete: *Tiszteld fiad, hogy hosszú életű légy a földön. Apasági kereszt* (2015).

Farkas Gábor (1977, Miskolc) költő, tanár, kritikus, szerkesztő. 2002-ben végzett a Debreceni Egyetem magyar szakán. 2001 óta jelennek meg versei, tanulmányai folyóiratokban, antológiákban. Legutóbbi kötetei: *Vallását kereső hit* (2012), *Táncol a tüllel a nyár* (gyermekversek, 2012).

Ferdinandy György (1935, Budapest) író. 1964-től a Puerto Ricó-i Egyetem tanára. 1976-tól 1985-ig a Szabad Európa Rádió külső munkatársa. József Attila- (2000) és MAOE Életmű-díjas (2006). 2011-ben kitüntették a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztjével. Legutóbbi kötete: *Álomtalanítás* (novellák, 2015).

Iancu Laura (1978, Magyarfalva) József Attila-, Bella István- és Jankó János-díjas költő, író, néprajzkutató. A Magyar Művészeti Akadémia tagja. Az MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpontja Néprajztudományi Intézetének munkatársa, a *Moldvai Magyarország* szerkesztője. Legutóbbi kötete: *Míg kabátot cserél Isten* (versek, 2014).

Jahoda Sándor (1976, Budapest) költő. 2004-től publikál különböző lapokban. Legutóbbi kötete: *Panirózott szárnyak* (kisregény, 2015).

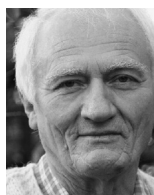
Kulcsár Ferenc (1949, Szentes-Bodrogköz) kétszeres Madách-, Forbáth Imre- és Katedra-díjas, Balassi Bálint-emlékkardos költő. A felvidéki magyar irodalom szervezője, rangos alkotója. Az Új Ifjúság, a Madách Könyvkiadó, az Irodalmi Szemle szerkesztője, a Lilium Aurum Kiadó vezetője és a Katedra szerkesztője volt. Legutóbbi kötete: *Kerek világ közepében* (gyerekversek, 2014).

Nagy Katalin (1951, Tata) főiskolai tanár, műfordító, az oroszországi finnugor irodalmak kutatója és fordítója. Elsősorban az obi-ugor népek (mansik, hantik) irodalmával foglalkozik, ő fordította le a nemzetközileg is egyre ismertebbé váló hanti író, Jeremej Ajpin több regényét is.

Mórocz Gábor (1981, Hódmezővásárhely) doktórandsz hallgató, bölcész-tanár. 2012 óta a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Irodalomtudományi Doktori Iskolájának hallgatója. Kutatási területe: a magyar esszé és esszéesztikus széppróza története a XIX. század második felében és a XX. század elején.

Oláh János (1942, Nagyberki) költő, író. A Kilencek költőcsoport tagja. 1994-től a Magyar Napló folyóirat főszerkesztője. Greve- (1992), József Attila- (1994), Március 15-e (2007), Bethlen Gábor- (2009), Márai Sándor- (2012), Partiumi Írótábor (2012) és Magyarország Babérkoszorúja-díjas (2014). Legutóbbi kötetei: *Száműzött történetek* (novellafüzér, 2011), *Közel* (regény, 2014), *Belső tükör* (összegegyített versek, 2014), *Az örült* (regény, 2015).

Prágai Tamás (1968–2015. 08. 07.) József Attila-díjas költő, író, irodalomtörténész. 2005-ben a Tokaji Írótábor díjában részesült. A Polisz, a Szépirodalmi Figyelő, a Kortárs, a Napút, legutóbb pedig a Képirás szerkesztője volt. Legutóbbi kötete: *Veller – vagyis Arnold Sobriewicz gentleman újabb törekvései tamburán, trapézon és Trabanton* (regény, 2014).

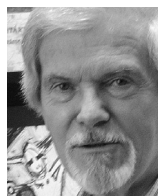
Pusztay János (1948) a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Közép-Európa Tanulmányok Karának professzora, a Nyugat-magyarországi Egyetem (Szombathely) professor emeritusa. Finnugor nyelvész, de rendszeresen adja ki és fordítja finnugor népek irodalmát is. Legutóbbi kötete: „*Önmagad útját járd!*” – Pusztay Jánossal beszélget Füzföld Balázs (2015).

Sárközy Péter (1945, Budapest) Az ELTE magyar–olasz szakán végzett 1968-ban. 1979-óta a római La Sapienza Tudományegyetem egyetemi tanára, a római magyar tanszék vezetője. Márton Áron- és Faludi Ferenc-díjas, illetve a Magyar Köztársaság Tisztikeresztje kitüntetettje. A Rivista di Studi Ungheresi olaszországi magyar filológiai folyóirat alapító főszerkesztője. Legutóbbi magyar nyelven írt kötete: *Róma mindannyiunk közös hazája. Magyar emlékek Rómában – magyarok emlékei Rómáról* (2010).

Szentmártoni János (1975, Budapest) költő, író, a Magyar Írószövetség elnöke. 1989 és 1996 között a Stádium Fiatal Írók Körének alapító tagja, 2000 és 2010 között a Magyar Napló szerkesztője. 2006 és 2009 között a Könyves Szövetség elnöke és az Új Átlók Művészeti Társaság titkára. Gérecz Attila- (1995), Édes Anyanyelvünk- (2004) és József Attila-díjas (2007). Legutóbbi kötete: *Miféle földet* (válogatott és új versek, 2014).

Szirtes Gábor (1946, Somogy) szerkesztő, kritikus, irodalom- és művelődéstörténész. 1991 – a Pannónia Könyvek sorozatszerkesztője, a Pro Pannónia (Kiadói Alapítvány) titkára, 1996 – ügyvezető igazgatója, 2013 – jogi képviselője; a Magyar Írószövetség tagja, Baranyai Csoportjának elnöke. Legutóbbi kötete: „*Dráma hőségnek jöttek a világra*”. *Rajnai László pályarajza* (2015).

Tillinger Gábor (1975) nyelvész, műfordító. Az Uppsalai Egyetem oktatója. Nyelvészként elsősorban finnugor és újlatin nyelvekkel foglalkozik, műfordításokat pedig főleg svéd, komi, számi és francia nyelvből készít. Legújabb komi fordítása: Nyina Obrezkova: *Hársfa* (2015).

Túrjei Zoltán (1976, Balatonlelle) költő, tanár. Az ELTE-n szerzett filozófiatanári diplomát. 2003 óta publikál verseket, recenziókat irodalmi folyóiratokban és antológiákban. A Fiatal Írók Szövetségének tagja, Accordia-nívódíjas. Budapesten nevelőtanár, valamint filozófiát tanít. Legutóbbi kötete: *Térkép helyett* (versek, 2014).

Vitéz Ferenc (1965, Kisvárdá) író, költő, irodalmár, a vizuális kommunikáció kutatója. A Debreceni Református Hittudományi Egyetem Kommunikáció és Társadalomtudományi Intézetének vezetője; a Néző•Pont című (2006) szerzői folyóirat írója, szerkesztője. Legutóbbi kötete: *Lábjegyzetek* (versek, 2013).

finnugor költők: ► **Abramov, Nyikolaj** (1961) vepsze költő. Jelenleg a Karjalai Köztársaság Nemzeti könyvtárában dolgozik. *Harminchárom* című könyve (1994) az első vepsze nyelvű verseskötet. Verseit számos nyelvre, köztük magyarra is fordították. Ő maga is jelentős műfordítói tevékenységet folytat. ► **Beban, Makszim** (1813–1986) moksa-mordvin költő. Részt vett a Nagy Honvédő Háborúban, fronton írt versei *Tűzek a völgyben* címmel jelentek meg (1946). Meseiróként is ismert. Prózai munkássága is jelentős. Számos orosz klasszikus műveit fordította moksa nyelvre. A Mordvin Köztársaság érdemes írója (1983). ► **Hiiri, Armas** (1935) inkeri-finn költő. 1990–2005-ig a Ka-

réliai Írószövetség elnöke volt. Több kötete jelent meg finn nyelven is. Ezekben visszatérő motívum az elhagyott haza, a honvágy. Jelentős műfordítói tevékenységet is folytat. ► **Ivanova, Albertina** (1954) mari költőnő, a Mari Köztársaság érdemes művésze. Alkotómunkáját irodalomszervezői, kiadói és műfordítói tevékenység egészíti ki. Verseit több nyelvre is fordították, észtül és magyarul önálló kötete is megjelent: *Szonáta szólóhegedűre* (2010). ► **Javtisiz, Prokopij** (1932–2005) nyenyec író, tanító, képzőművész. A leningrádi Herzen-intézetben több szakon is diplomázott, majd hazatért szülőföldjére, ahol tanárként dolgozott. Verseit több nyelvre is lefordították, elsősorban észtre, de magyarra is. ► **Klimov, Vaszilij** (1927) komi-permják költő, próza- és drámaíró. Szépirodalmi munkáin kívül kiadott egy kétkötetes népköltészeti gyűjteményt is. Műveit oroszra és néhány finnugor nyelvre is lefordították. ► **Kuznyecova, Alla** (1940–2003) autodidakta udmurt költőnő. A bűnös, végzetes nő alakját képviseli az udmurt irodalomban. Tematikája változatos: természet, szociális problémák, szerelem, életfilozófia. A szerelmi tematika uralja 1995-ben megjelent verseit (*Intim*). Több verse szinte népdallá vált. ► **Misarina, Alekszandra** (1946–2013) komi költőnő. Néhány évig a komi nyelvű irodalmi folyóirat (Vojviv kodzuv) szerkesztője volt, dolgozott napilapoknál, a rádióban és a sziktivkári tanítóképzőben. 1977-től folyamatosan láttak napvilágot verseskötetei. ► **Obrezkova, Nyina** (1965) komi írónő, költőnő. Verseket mellett rendszeresen közöl prózát, ír színdarabokat is. Egyik színműve (*Az örökség*) 2015-ben jelenik meg magyarul a 13. finnugor írókongresszus tiszteletére kiadott kötetek egyikeben. Verseit több nyelvre, köztük magyarra is fordították. Ő maga is jeles műfordító. ► **Sesztalov, Juvan** (1937–2011) manysi (vogul) költő; az oroszországi finnugor irodalmak nemzetközileg is legismertebb alakja, a manysi nyelvű irodalom megteremtője. Több kötete megjelent magyar fordításban is. Az ő kezdeményezésére hozták létre Hanti-Manszijszkban a Torum maa szabadtéri néprajzi múzeumot. ► **Sulgin, Mikul** (1940–2007) hanti költő. Elsősorban politikai, közéleti témájú versek költője. Magyarul az Ezredvég néhány számában (1993/9, 1996/8) jelentek meg versei, illetve a *Megyek élő testvéremhez* című antológiában. ► **Szaltikov, Prokopij** (1934–1994) hanti (osztják) költő. Kedvelte a kis formákat, de írt nagyobb terjedelmű elbeszélő költeményeket is. Verseiből árad a szűkebb haza szeretete, a népéhez és kultúrájához való ragaszkodás. ► **Tarhanov, Andrej** (1936) manysi (vogul) költő, de oroszul írt. Költészetének mintegy összefoglalása a Jekatyerinburgban kiadott *A pogány hitvallása* című kötet. Magyarul az Ezredvég 1993/9. és 1996/8. számában, illetve a *Megyek élő testvéremhez* című antológiában közölték verseit. Az Irodalmi Szemle 2009-ben közölte vele interjút. ► **Tyimirkajev, Anatolij** (1952) mari költő. A Mari Köztársaság irodalmi folyóiratának, az Oncsikónak főszerkesztője. A Mari Köztársaság népi költője, a Mari Köztársaság érdemes kultúrmunkása kitüntetések tulajdonosa. Puskin *Anyeginjének* fordításáért megkapta a Mari Köztársaság Állami díját. ► **Valjakka, Viktor** (1916 – meghalt az 1980-as évek végén) inkeri-finn költő, tanár, újságíró; az inkeri finn lírát bemutató *Majd' minden szó feledésbe merült / Unohtuivat miltei kaikki sanat* című kötetben jelentek meg versei magyarul (2002). ► **Vasziljev, Flor** (1934–1978) udmurt költő. Az oroszországi ún. „halkszavú líra” irányzatához csatlakozott, verseiben a természeti képeken keresztül foglalkozik társadalmi kérdésekkel. Az 1970-es évek elején etnikai, népköltészeti témák izgatták. ► **Vella, Jurij** (1948–2013) nyenyec költő. Oroszul és anyanyelvén ír. Műveit 19 nyelvre fordították, köztük magyarra. Nemzetközi visszhangot is kiváltó környezetvédő tevékenységet folytatott az olajtársaságokkal szemben. Fontosabb kötetei: *Fehér kiáltások, Hattyúvadászat, Triptichonok, Beszéljess velem*. ► **Zajceva, Nyina** (1946) vepsze költőnő, nyelvész, a filológiai tudományok doktora. Részt vett a vepsze irodalmi nyelv kidolgozásában, vepsze nyelvű tankönyvek és szótárak összeállításában. 2003-ban vepszére fordította a *Kalevalát*. Legutóbbi kötete: *Vauktan unen süles – Az álmatlanság ölelésében* (2008).